

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 3T/77/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212010535
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Farkaš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2019:1212010535.30

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romanom Farkašom PhD. a prísediacich Ernesta Horvátha a Eleny Oravskej, v trestnej veci obžalovaného: P. U. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 ods. 2 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.01.2019 v Bratislave takto

rozhodol:

Obžalovaný:
P. U., nar. XX.XX.XXXX X. F., trvale V. Š. - F. B. XXX,

je vinný, že

dňa 07.08.2010 v čase asi o 09.10 hod. v V., na Z. H. Č.. X vošiel s rukavicami na rukách do záložne Ž.-L. Ž., namieril zbraň - zrejme plynovú pištoľ na pracovníčku záložne L. O. a povedal jej: „Toto je prepád, daj všetko zlato lebo Ťa odbachnem!“, pričom mu poškodená L. O. v obave o svoj život podala zlaté šperky na paletách, ktoré si on vysypal do igelitovej tašky, ktorú mal so sebou, následne ušiel z predajne a neskôr dal už odsúdenému U. S., s ktorým ich založili do záložní, čím poškodenému L. Ž. - Ž., C. XX XXX XXX, M.. O. X, P. spôsobil škodu vo výške 11.727,50,- €,

t e d a

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a spôsobil tak väčšiu škodu

č í m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 ods. 2 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona,

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), h) Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 8 /osem/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., sa pre výkon tohto trestu zaraduje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súčasne sa zrušuje trestný rozkaz OS BA II sp. zn. 1T/68/2016 zo dňa 04.05.2016 vo výroku o treste ako aj všetky rozhodnutia obsahovo naň nadväzujúce.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor pre Bratislavu II podal dňa 22.06.2012 obžalobu na P. U. pre vyššie uvedený trestný čin s tým, že predseda senátu túto preskúmal a po oboznámení sa s listinným materiálom rozhodol o nariadení hlavného pojednávania a rozsahu dokazovania.

V úvode hlavného pojednávania prokurátor zotrval na podanej obžalobe, ktorú predniesol zhodne s písomne podanou obžalobou, súčasne vylúčil možnosť uzatvorenia dohody o vine a treste s tým, s tým, že k podanej obžalobe sa obžalovaný nevyjadril, následne obžalovaný po poučení podľa zákonného ustanovenia § 34 ods. 1, 2, 3 a § 257 ods. 2 - 8/ Tr.. por. urobil vyhlásenie, že zo spáchania žalovaného skutku je nevinný.

Súd následne vo veci vykonal dokazovanie, v rámci ktorého boli vyslúchnutí obžalovaný P. U., svedkyňa R. B., svedok U. S., znalkyňa U. X. B. a svedkyňa L. O., ako aj s oboznámením všetkých listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Po dôkladnom vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov v intenciách ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku súd ustálil skutkový stav veci tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný P. U. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že nemá vedomosť, že by spáchal skutok, ktorý mu je kladený za vinu. Obžalovaný uviedol, že podľa jeho názoru sa jedná o dohodu medzi svedkom S. a svedkyňou B..

Na výzvu obhajcu obžalovaný uviedol, že svedka S. pozná z ubytovne, kde bývali, keď sa obžalovaný vrátil z Anglicka. Obžalovaný uviedol aj to, že svedkovi S. nedlhoval žiadne peniaze, ale práve svedok dlhoval jemu za ubytovňu, ktorú platil za neho. Obžalovaný ďalej uviedol aj to, že svedkovi S. už potom nechcel požičovať žiadne peniaze a preto ho nechal prespávať na ubytovni tak, aby to nevedela vedúca. S menovaným svedkom sa obžalovaný stretával asi mesiac.

Svedkyňa R. B. na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne ako vo svojej výpovedi z prípravného konania zo dňa 17.08.2010 /č.l. 142-146/, nič nezmenila ani nedodala, pričom na hlavnom pojednávaní na výzvu obhajcu vypovedala, že so svedkom S. sa spoznala v jednom podniku, kde jej ponúkol, že uňho môže bývať. Svedkyňa mala však toho času podnájom, pričom v súčasnosti s ním už nie je v kontakte s tým, že kontakt s menovaným ukončila dňom, kedy s ním bola na konfrontácii. Svedkyňa ďalej vypovedala, že v roku 2010 užívala návykové látky - pervitín. Užívala ich aj v čase, keď malo dôjsť ku skutku a preto žiadala o pomoc v tom smere, či nemá nejaké skreslené myšlienky. Svedkyňa ďalej uviedla, že bola aj vo výkone trestu za alimenty, avšak liečeniu sa nepodrobila s tým, že okrem tohto už trestne stíhaná nebola. Svedkyňa ďalej vypovedala, že keď išli do záložne na U. O. v taxíku, kde boli dvaja, tak v momente, keď obžalovanému vypadol ruksak, tak tam videla kuklu a sáčky zo záložne. Vypadlo mu to vtedy z ruksaku, pričom druhý páchatel povedal, že zlato má u seba obžalovaný, vždy zavolať jemu a potom sa stretávali. Svedkyňa uviedla aj to, že videla ako zlato vyťahoval z ruksaku, pričom jej to pripadalo ako kukla a preto vtedy vravela o čiernej pančuche alebo kukle, avšak nevedela už uviesť čo všetko v tom ruksaku obžalovaný mal. Svedkyňa ďalej uviedla, že keď si to potom dala dokopy v tom smere, že údajne malo ísť o rodinné zlato, tak jej bolo jasné, že toľko zlata nemôžu mať. Svedkyňa si nevedela spomenúť, čo im na to hovorila, ale skontaktovala jej priateľa, či by jej vedel pomôcť skontaktovať sa s políciou. Svedkyňa uviedla aj to, že keď ju prepustili z nemocnice tak po celom tomto skutku ju kontaktoval svedok S., ktorému ale povedala, aby to nechal tak a tým to bolo vybavené. Svedkyňa v prípravnom konaní vypovedala, že s obvineným ju zoznámil svedok M. S.. Obaja ju požiadali, aby založila nejaké šperky do záložne, bolo to viackrát. Raz videla u obžalovaného U. väčšie množstvo šperkov v sáčkoch, aké bývajú v záložni. Nejaké ďalšie zlato mal v niečom ako čierna pančucha. Bolo jej to podozrivé, odkiaľ majú toľko šperkov. Obžalovaný vtedy vybral len niekoľko šperkov a dal jej ich, nech ich založí na svoje meno.

Svedok U. S. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná a vie, že mal od neho nejaké zlato, ale bližšie podrobnosti si už nepamätá.

Za účelom odstránenia niektorých rozporov bola na návrh prokurátora podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania zo dňa 26.01.2012 /č.l.105-106/. Svedok v prípravnom konaní vypovedal, že obvinený mu povedal, že budú peniaze. Potom poobede, keď sa

stretli, mu dal rôzne šperky. Hovoril, že prepadol záložňu. On si šperky zobral, lebo mal obvinený uňho dlh. On dal potom šperky R. B., aby ich predala.

K uvedenému sa svedok vyjadril v tom zmysle, že si nespomína, že by mu obžalovaný hovoril o nejakom prepade. Pri výsluchu v roku 2012 bol na drogách a klamal, keďže o žiadnom prepade nevedel. Svedok uviedol, že je pravdou, že zlato od obžalovaného dostal. Bolo to niekedy v lete 2010, pričom obžalovaný mu povedal, že šperky mu dáva na vyrovnanie dlžoby, pričom je možné, že mu niečo hovoril aj o prepade záložne. Šperky si od neho zobral a dal ich R.. B., s ktorou ich išli šperky predať. Svedok nevedel uviesť, či mu obžalovaný niekedy hovoril o tom, že spraví prepad, pričom nevedel uviesť kde mu dal obžalovaný šperky, resp. odkiaľ ich obžalovaný má.

Na výzvu obhajcu obžalovaného svedok vypovedal, že R.. B. nehovoril nič o žiadnom prepade a nemá vedomosť ani o tom, že by prepad mal uskutočniť obžalovaný. Svedok si nespomína, či v čase výpovede na polícii bol pod vplyvom omamných látok, pravdepodobne áno. Pred odovzdaním šperkov sa s obžalovaným poznal krátko, maximálne mesiac, pričom si nepamätá, čo mu bol obžalovaný dlžný. Na výzvu obžalovaného svedok vypovedal, že nemá vedomosť o výške dlhu voči obžalovanému. V tom čase asi nikde nerobil, pričom je možné, že sa zoznámili na ubytovni, avšak už nevie kto mu platil za ubytovňu. Je možné, že mu ju zaplatil aj obžalovaný. Svedok opätovne uviedol, že si nepamätá, kde mu dal obžalovaný zlato.

Na otázku prokurátora svedok vypovedal, že v čase jeho výpovede v prípravnom konaní bol na pervitíne a vtedy človek pod vplyvom rozpráva nezmysly. Svedok uviedol aj to, že keď bol na drogách tak bol schopný hocičo povedať.

Na otázku predsedu senátu svedok vypovedal, že je pravdou, že bol hospitalizovaný na psychiatrickej liečebni z dôvodu liečby alkoholizmu. Pil 6 rokov aj s prestávkami.

Svedkyňa L. O. na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne ako vo svojej výpovedi z prípravného konania zo dňa 27.01.2012 /č.l. 136-142/, nič nezmenila ani nedodala, pričom na hlavnom pojednávaní na výzvu obhajcu vypovedala, že si všimla, že páchatel mal modré oči, keďže mu nič iné vidieť nebolo. Svedkyňa v prípravnom konaní okrem iného vypovedala, že dňa 07.08.2010 asi o 09,10 hod. si všimla cez výklad muža, ktorý mal na rukách biele rukavice, bolo jej to podozrivé, skôr ako stihla niečo urobiť, vošiel do záložne, kde namieril na ňu zbraň - pištoľ a povedal, že chce všetko zlato. Bola šokovaná, on po nej kričal, vyložila mu palety so šperkami, vysypal si ich do igelitky, ktorú mal so sebou a keď sa rozplakala, odišiel von. Vo vnútri bol iba on, nevie, či bol niekto pred predajňou. Zavolała políciu a páchatel'a popísala. Páchatel' mal cez tvár čiernu šatku tak, že mu bolo vidno iba pás tváre s očami, mal na sebe bundu béžovej farby, tmavomodré rifle, na rukách mal chirurgické rukavice, vysoký mohol byť okolo 165 až 170 centimetrov, štíhlejšť postavy vo veku cca 25 až 30 rokov, beloch s modrými očami. Odcudzený tovar bol v hodnote 11.283,- €.

Znalkyňa U.. X. B. sa na hlavnom pojednávaní v plnom rozsahu pridržiavala písomne vypracovaného znaleckého posudku, a keďže jej neboli známe žiadne nové skutočnosti, tak na tomto posudku nechcela nič zmeniť, ani doplniť.

Na výzvu predsedu senátu znalkyňa vypovedala, že sa snažila, resp. chcela sa s obžalovaným rozprávať o skutku, ktorý mu je kladený za vinu, avšak obžalovaný sa k tomuto vyjadril tak, že on nič nespáchal a nevedel ani kde sa v čase údajného spáchania skutku mal nachádzať.

Na výzvu obhajcu znalkyňa vypovedala, že nemá k dispozícii žiadne také relevantné skutočnosti, na základe ktorých by jednoznačne mohla uviesť, či obžalovaný v čase spáchania skutku mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania, pričom vychádzala z materiálov uvedených v spise ako aj z lekárskeho správ.

Zo záverov znaleckého posudku U.. X. B., odbor zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 16/2017 zo dňa 21.12.2017 vyplýva, že obžalovaný trpí /polymorfnou/ závislosťou od viacerých psychoaktívnych látok, pričom v súčasnosti, ani v čase spáchania skutku netrpel žiadnou duševnou poruchou, poruchou nálady ani organickým ochorením s narušením kognitívnych funkcií. Obžalovaný je v plnej miere schopný chápať zmysel trestného konania, pričom /polymorfná/ závislosť neovplyvňuje jeho schopnosť chápať zmysel trestného konania. Znalkyňa zároveň konštatovala, že obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel takou duševnou chorobou v užšom slova zmysle, pre ktorú by nemohol rozpoznať nebezpečnosť činu pre spoločnosť, alebo ovládať svoje konanie.

Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil aj s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, a to najmä so zápisnicami o vydaní a vrátení veci, zápisnicou o ohliadke miesta činu, znaleckým posudkom č. 1/2011 znalkyne A. F., znaleckým posudkom č. 063/2010 znalca Y.. C..

C.. O., ďalej pripojeným spisom tunajšieho súdu vedeného pod sp. zn. 1T/68/2016, posudkami na obžalovaného a registrom trestov.

Pri uznaní viny súd vychádzal z výpovedí svedkov A. B., L.. O. a U.. S., zápisnice o ohliadke miesta činu sporej s fotodokumentáciou ako aj z jednotlivých zápisníc o vydaní veci a taktiež z jednotlivých znaleckých posudkov.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu a fotodokumentácie mal súd za preukázané, kde obžalovaný spáchal lúpežné prepadnutie záložne Ž.. Z posudku znalkyne R. F. mal súd zistenú hodnotu odcudzených šperkov a napokon zo znaleckého posudku U.. B. mal súd za preukázané, že obžalovaný v čase skutku netrpel žiadnou duševnou chorobou, pričom jeho závislosť na psychoaktívnych látkach neovplyvňuje jeho schopnosť chápať zmysel trestného konania. Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že obžalovaného usvedčuje aj výpoveď svedkyne L.. O., ktorá popísala páchatel'a - obžalovaného ako aj priebeh samotnej lúpeže. Z výpovede menovanej svedkyne bolo zároveň bezpochyby preukázané, že obžalovaný použil na spáchanie trestného činu krátku strelnú zbraň, zrejme plynovú pištoľ, ktorá je zbraňou. Obžalovaného podporne usvedčuje aj výpoveď svedkyne R.. B., ktorá u obžalovaného videla väčšie množstvo šperkov aké bývajú v záložni, pričom obžalovaný jej dal niekoľko šperkov, aby ich založila vo vlastnom mene. Svedkyňa pri ceste do záložne videla, ako obžalovaný zlato vyťahoval z ruksaku, pričom jej to pripadalo ako kukla, resp. ako čierna pančucha. S uvedeným korešponduje aj výpoveď svedka S., ktorý uviedol, že obžalovaný prepadol záložňu a následne mu dal šperky, ktorý ich následne dal svedkyňi B., aby ich predala. Uvedené má pritom podporu aj v listinnom materiáli, keďže z jednotlivých zápisníc o vydaní veci, kde bolo uvedených 17 kusov šperkov vyplýva, že tieto bolo založené v rôznych záložniach práve svedkyňou B..

Hoci svedok U.. S. na hlavnom pojednávaní svoju výpoveď zmenil, súd považuje za hodnovernú práve jeho výpoveď z prípravného konania, kedy podľa názoru súdu, vychádzajúc zo vzájomných súvislostí jednotlivých dôkazov, svedok vypovedal pravdu, ktorú neskôr na hlavnom pojednávaní spochybnil, avšak rozpory medzi výpoveďami logicky nezdôvodnil. Jeho výpovedi z prípravného konania prisvedčujú najmä závery znaleckého posudku C.. O., skenovanie pamätí mobilného telefónu a SIM karty, kde mal súd doložené komu a kedy, vrátane obžalovaného a svedkyne R.. B., volal a posielal SMS svedok S.. Menovaný svedok pritom telefonicky kontaktoval obžalovaného už v deň po spáchaní skutku, t.j. dňa 08.08.2010 na tel. č. XXXX XXX XXX, pričom zo znaleckého posudku je zrejma aj aktívna SMS komunikácia s obžalovaným na predmetnom telefónnom čísle.

S poukázaním na uvedené, je súd toho názoru, že výpovede svedkyne L.. O. a svedkov U.. S. R.. B. majú jednoznačne usvedčujúci charakter, tieto výpovede sú logické, nadväzujú na seba, neprotirečia si, pričom majú oporu aj v relevantnom /vyššie uvedenom/ listinnom materiáli s tým, že v kontexte celého vykonaného dokazovania sa potom obrana obžalovaného javí ako nelogická, nevieryhodná a tendenčná - ako výraz snahy zbaviť sa trestnej zodpovednosti.

Z takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a zhodnotenia dôkazov jednotlivo a vo vzájomnom súhrne súd zistil skutkový stav uvedený vo výrokovej časti rozsudku, pričom mal bez akýchkoľvek pochybností preukázanú vinu obžalovaného P. U. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 ods. 2 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, keďže je nepochybné, že obžalovaný v mieste, čase a za okolností uvedených vo vymedzení skutku rozsudku úmyselným konaním použil násilie vrátane plynovej pištole voči poškodenej L.. O., v úmysle zmocniť sa zlatých šperkov.

Podľa § 138 písm. a) Trestného zákona sa závažnejším spôsobom konania rozumie páchanie trestného činu so zbraňou.

Podľa § 122 ods. 3 Trestného zákona je trestný čin spáchaný so zbraňou aj vtedy, ak páchatel' použije zbraň na útok, na prekonanie alebo zamedzenie odporu, pričom zbraňou sa rozumie, ak z jednotlivého ustanovenia nevyplýva niečo iné, každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším.

Pokiaľ ide o formu zavinenia, obžalovaný konal v priamom úmysle. Závažnosť konania obžalovaného súd hodnotil podľa kritérií uvedených v § 10 ods. 2 Trestného zákona pričom obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane osobnej slobody a majetku.

Z výpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že obžalovaný bol päť krát súdne trestaný, pričom v troch prípadoch sa naňho hľadí ako na netrestaného. Lustráciou v evidencii priestupkov boli zistené, že obžalovaný nebol doposiaľ priestupkovo prejednávaný.

Pri úvahe o druhu trestu a jeho výmere súd vychádzal najmä zo všeobecných zásad uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona a z účelu trestu podľa § 34 ods.1 Trestného zákona, pričom po zohľadnení závažnosti činu pre spoločnosť, spôsobu spáchania činu a jeho následku, zavinenia, pohnútky, príťažujúcich okolností (bol už za trestný čin odsúdený a spáchal viac trestných činov, keďže bol ukladaný súhrnný trest, pričom poľahčujúca okolnosť nebola zistená) a osoby obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy, súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere osem rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže považuje tento druh trestu a v tejto výmere za dostatočný a spravodlivý, naplňajúci v celom rozsahu účel trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Pri určení druhu a výmery trestu súd vychádzal zo skutočností, že za predmetný trestný čin je v osobitnej časti Trestného zákona určená trestná sadzba v § 188 ods. 2 vo výmere sedem rokov až dvanásť rokov, ktorá sa v danom prípade v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona (prevažovali príťažujúce okolnosti a v takom prípade sa dolná hranica trestnej sadzby zvyšuje o tretinu) upravila na osem rokov a osem mesiacov až dvanásť rokov. Súd pritom vzhľadom na pomery obžalovaného resp. okolnosti prípadu za použitia ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona uložil trest /zvýšený o tretinu/ pod dolnú hranicu trestnej sadzby a takéto zníženie považuje za adekvátne a primerané jednak na jednej strane k závažnosti činu a spôsobu jeho spáchania a na druhej strane s poukazom na skutočnosť, že od času spáchania trestného činu už uplynula značne dlhá doba, t.j. takmer 9 rokov, ako aj na skutočnosť, že pri trestnom čine ľúpeže nedošlo k spôsobeniu zranení poškodenej.

Uložený trest je pritom súhrnný vzhľadom na trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II zo dňa 04.05.2016, sp. zn. 1T/68/2016, ktorým bol obžalovaný U. odsúdený pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody jeden rok nepodmienečne so zaradením v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia - súd rozhodoval o trestných činoch, ktoré boli spáchané skôr, ako bol vyhlásený rozsudok v predmetnej trestnej veci.

Pri zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody súd vychádzal zo skutočnosti, že obžalovaný bol pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

S poukázaním na odôvodnenie je súd toho presvedčenia, že znenie skutkovej vety, ako aj výroky o vine a treste plne zodpovedajú výsledkom náležitého zhodnotenia všetkých okolností predmetného prípadu, pomerov obžalovaného, možností jeho nápravy, ako i otázky potreby zabezpečenia ochrany spoločnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajší súd.